

Ana Galánová

DRAČÍ MLÁĎATA

mondrago

DRACI ZEMĚ

 CPRESS

Ilustroval Javier Delgado

Mondrago Dračí mláďata Draci země

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.cpress.cz
www.albatrosmedia.cz

Ana Galánová

Mondrago - Dračí mláďata: Draci země – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2026

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.

ALBATROS MEDIA

Ana Galánová

mondrago

DRAČÍ MLÁĎATA

DRACI ZEMĚ

ILUSTROVAL JAVIER DELGADO

C PRESS

Copyright © Ana Galán, 2015
Translation © Eva Kadlecová Pourová, 2025
Illustrations © Javier Delgado González, 2015

ISBN tištěné verze 978-80-264-5883-8
ISBN e-knihy 978-80-264-5891-3 (1. zveřejnění, 2026) (ePDF)

POSTAVY

KALE

Chytrý, sportovně založený a zábavný. Když má nějaký úkol, nepoleví, dokud ho nesplní.

MONDRAGO

Tenhle drak je jiný než ostatní. Nemůže létat, snadno se nechá rozptýlit, neustále do něčeho naráží a pořád kýchá – a u toho mu z nozder šlehají plameny.

KASI a ČIKO

Kasi je Kalův nejlepší kamarád. Prakticky v každé situaci má v rukávu nějaký dobrý nápad.

ARKO a ŠÍP

Arko je z celé skupiny nejakčnější, ale zároveň je i dost lehkovážný.

Jeho rodiče trvají na tom, aby měl při létání na drakovi Šípovi vždy helmu na hlavě.

MAJA a MLHA

Maja je velmi ukázněná a také velmi odvážná! Moc ráda cvičí svou dračici Mlhu.

CO SE ODEHRÁLO DOPOSUD

Kale a jeho kamarádi Kasi, Arko a Maja zjistili, že se v městečku Samarado děje něco opravdu znepokojivého: zakuklený kat kácí v Mlžném lese mluvící stromy. Jelikož bylo potřeba získat stromy zpět, pověřil je dub Dubiňák následujícím úkolem: měli najít šest speciálních semínek a v noci za úplňku je zasadit v lese. Naši čtyři kamarádi zažili při tomto dobrodružství spoustu nebezpečných, ale i dojemných chvil. S pomocí svých

draků dokázali nakonec úkol splnit. A nejen to. Díky Kalovu Mondragovi kata odhalili! Nebyl jím nikdo jiný než starosta Wickenburg, který si vzal na pomoc svého syna Murdu. Oba dva byli zadrženi a postaveni před Radu k soudnímu řízení.

Soud probíhal v amfiteátru. Wickenburg a jeho syn Murda byli obviněni z kácení stromů v Mlžném lese, z toho, že nechali uvrhnout nevinného člověka do kobky, a také z toho, že ohrozili bezpečí všech obyvatel městečka. Důkazy svědčící proti nim byly nezvratné. Wickenburg byl odsouzen k následujícímu trestu: spolu se svým synem byl vyhoštěn na nejnebezpečnější místo na světě – do Země bez draků.

Země bez draků je hornatá krajina plná srázů, skal a jeskyní, v nichž se ukrývají ti nejhorší zločinci a lotři ze všech měst a městeček. Je to místo, kde neplatí žádné zákony

a kde dokážou přežít jen ti nejsilnější. Pro takového zlosyna, jakým Wickenburg bezpochyby byl, to bylo dokonalé místo.

Od okamžiku, kdy byli starosta a jeho syn posláni do vyhnanství, už uplynulo něco přes rok. Ze Samarada se mezitím opět stalo ono klidné a bezpečné městečko, které všichni znali. Novým starostou byl jmenován Kalův otec, pan Karmona. Jeho prvním úkolem bylo doprovodit do Země bez draků, kam byli vyhoštěni Wickenburg a jeho syn, chovatele draků Antona. Když se vrátili, vydal se starosta Karmona na další cestu. Tentokrát jel navštívit starosty sousedních měst. Jednak se jim chtěl představit, a jednak aby zajistil, že bude v zemi i nadále mír.

Všechno se zkrátka vrátilo zpět do normálního stavu.

Samarado

Moře

Kovárna

Mlžný les

Drací farma

Wickenburgův hrad

Ledovcové hory

Pec

Trolí jeskyně

Škola

hrady obyčejných lidí

KAPITOLA 1

ZPÁTKY DO ŠKOLY

Kale, Kasi, Arko a Maja se vrátili do školy a znovu museli denně chodit na vyučování, cvičit a dělat domácí úkoly. A že těch úkolů bylo! Jelikož už byli v páté třídě, předměty byly čím dál těžší: učili se zeměpis, anatomii draků, jak opravit všechno možné na hradě a jak se o hrad správně starat, učili se o zbraních a rytířských kláních...

Výuka o zbraních probíhala přímo v opevněném hradu, ve kterém sídlila škola. Pan

učitel Trabuko zrovna žákům vykládal o kuších, katapultech, mečích a halapartnách. Jenže jeho nudný, monotónní hlas byl jako ukolébavka ke spánku.

Kale se podíval na Maju. Kamarádka pozorně poslouchala výklad a brkem si zapisovala poznámky na kus pergamenu. Maja byla vynikající studentka a měla nejlepší známky z celé třídy.

Druhý Kalův kamarád, Kasi, se naopak tvářil stejně znuděně jako Kale. Místo aby poslouchal učitele, raději v duchu vymýšlel nové vynálezy. A nutno přiznat, že tyhle jeho vynálezy byly skvělé. Nebo aspoň většina z nich. Pro Kala takhle například sestrojil

mondramobil – vozítko, které Kalovi umožnilo přesouvat se s jeho drakem Mondragem z místa na místo. Čtvrtý ze skupiny kamarádů, Arko, ještě na vyučování nedorazil. Že by byl nemocný?

Kale si vzpomněl na svého draka a přemýšlel, co asi zrovna teď dělá.

Mondrago totiž nebyl stejný jako ostatní draci. Měl hodně velké tělo, a naopak příliš malá křídla. Když Kale oslavil jedenácté narozeniny a chovatel draků Anton mu Mondraga přidělil, nedokázal Kale skrýt zklamání. Tak dlouho čekal, až bude mít svého vlastního draka, tak dlouho snil o tom, že si bude moct zaletět, kam bude chtít. Že bude moct na hřbetě věrného zvířecího parťáka prošmejdít všechny kouty v městečku... Jenže netrvalo dlouho a zjistil, že mu tyhle plány nevyjdou tak, jak si je představoval. Jeho drak byl až příliš hravý, nedokázal se soustředit, protože se nechal rozptýlit vším, co se okolo něj šustlo, neustále kýchal – a přitom z něj létaly ohnivé koule – a... neuměl létat! Ale přes to přese všechno by ho Kale v životě nevyměnil. Mondrago už jemu i jeho kamarádům nejednou zachránil život, a navíc taky tuze rád

plaval, sršel energií a neustále měl dobrou náladu.

Zatímco Kale vzpomínal na všechna ta dobrodružství, která už se svým drakem zažil, otevřely se dveře do třídy a v nich se objevil Kalův ztřeštěný kamarád Arko. Jako vždy měl na hlavě helmu. Arkovi rodiče totiž trvali na tom, aby ji nosil neustále, protože se bez zaváhání vrhal do každého bláznivého nápadu a oni nechtěli riskovat, že si rozbije hlavu.

Arko využil toho, že je učitel zrovna otočený zády a píše něco na tabuli, a vklouzl do své lavice, než si ho učitel všimne. Jenže u toho vrazil do židle a jen tak tak že neskončil na podlaze.

Prásk! Bum!

Pan Trabuko se otočil a zadíval se na Arka přes obroučky brýlí.

„No to se podívejme! Kdopak se to uráčil zavítat na vyučování? Předpokládám, že

všechny domácí úkoly máš hotové, ostatně jako vždy?“ ušklíbl se sarkasticky.

Arko vstal ze židle, helmu položil před sebe a pak strčil ruku do kapsy a vytáhl z ní kus pomačkaného pergamenu.

„Ano, tady je mám. Akorát mi z nich můj drak Šíp kousek snědl,“ pokrčil Arko rameny a podal pergamen učiteli.

Učitel si pergamen sice vzal, ale tvářil se přitom znechuceně. List byl totiž úplně mok-
rý a místo písmenek zbyla jen mazanice.

„Chápu, že tvůj drak potřebuje jíst, ale obávám se, že takovouhle omluvu nemohu přijmout,“ prohlásil. Dnes odpoledne zůsta-
neš po škole a úkoly si dopíšeš tady. A teď už zpátky k výuce.“

Pan Trabuko se obrátil zpět k tabuli a Arko se posadil do lavice. Už zase musí za trest zůstat po škole! To je ale otrava!

Zatímco učitel vysvětloval složitý mecha-
nismus katapultu, vletěl dovnitř poo-
tevřenými dveřmi poštovní
holub a usadil se na bidýlko
vedle katedry.

„Co je to teď? Tady se vážně
nedá v klidu učit,“ zabručel
Trabuko a vytáhl z koženého pouzdra,
které měl holub na nožce, maličký svitek

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Mondrago - Dračí mláďata: Draci země.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.